

HADRIÁN

úterý 22/6/2021

REGIONY
MEZINÁRODNÍ
DIVADELNÍ FESTIVAL
HRADEC KRÁLOVĚ

www.festivalregiony.cz

Oficiální zpravodaj
divadelního festivalu Regiony

JAK SE V DOMÁCÍM VĚZENÍ ZRODÍ OTCOVRAH?

CIRK LA PUTYKA PŘEDSTAVÍ SVOU VÝBUŠNOU
NOVINKU

DVAKRÁT Z KRAJE KAROLINY SVĚTLÉ ANEB JAK ŘÍKÁ
FRANTIŠÁK: LIBEREČTÍ JSOU NA SVĚTLA SOUBOR
DOSTI BOHATÝ

DVĚ HODINY EMOCÍ (RECENZE)

Dětské příběhy, v nichž je hlavní hrdinkou a hybatelkou děje dívka, byste dokázali spočítat na prstech... asi obou rukou, ale ani tak to není žádná sláva. Ronja, dcera loupežníka, jedna z nejznámějších knih oblíbené švédské spisovatelky pro děti Astrid Lindgrenové, patří jednoznačně mezi nejvýraznější z nich. Ve svém příběhu snoubí dětský pohled na nesmyslné chování dospělých, odpor proti němu, ale také nesmírnou lásku k otci. To vše se podařilo zachovat i Filipu Jevičovi, režisérovi nejnovější divadelní adaptace knihy, k jejímuž vzniku dopomohlo také studio Damúza.

Filip Jevič si to rozhodně neudělal jednoduché. Inscenaci poskládal z živého hraní, loutkového divadla, nového cirkusu, a dokonce i živého hudebního doprovodu. Celkový čas je na dětské představení šokující – dvě hodiny, byť včetně přestávky. I díky tomu se mu však podařilo odvyprávět bez výrazné redukce celý příběh Ronji, jejího otce a vůdce loupežníků Mattise, Boriky, vůdce znepřátelené tlupy loupežníků, a jeho syna Birka, s nímž se navzdory oběma otcům spřátelí a odejdou na protest proti jejich nesmyslnému nepřátelství riskovat život do lesa. Přestože při mé repríze byly mezi diváky dvě třídy štěbetajících a permanentně sedačkami vrzajících dětí, až do konce neztrácely pozornost a reagovaly na některé situace tak, jak divadelníci očekávali. Sám na sobě jsem zejména v první části pozoroval, že nejsem schopen od toho, co se na jevišti děje, odtrhnout oči. Herci plynule střídali vlastní hereckou akci s voděním loutek. Adam Jarchovský vedle role Mattise obstarával všechny žonglérské akce, které překvapivě organicky do vyprávění zapadaly; zejména v obrazech s lesními bytostmi jako bludičkami či větrnicemi se jeho umění ukázalo jako nejen efektní, ale i dramaticky nosné. Richard Fiala, který byl obsazen přinejmenším do čtyřrole, dovedl i jemnými hlasovými nuancemi všechny své role odlišit, až člověk při děkovačce překvapeně sledoval pouze čtyři herce, ačkoli měl permanentní pocit neuvěřitelné herecké zaplněnosti. Miroslava Bělohávková v hlavní roli Ronji, potažmo její matky Lovisy, vnášela mezi poněkud ukřičené mužské hlasy cit, něhu a zejména jediný ne tak úplně tvrdohlavý přístup k životu (ač samozřejmě i ona uteče žít do medvědí jeskyně).

Inscenace je určena pro děti od osmi let. Výraznými hereckými výkony a celkovou dynamikou vyprávění ale bez nadsázky k sedačce přiková i rodiče. Emoční koktejl, který eskaloval v okamžiku, kdy zatvrzelý Mattis přes den odmítající Ronjino jméno třeba jen vyslovit, ji v noci ze spaní volá, pak bezpochyby nejednoho nekamenného otce nenechá chladným. Budiž napsáno, že Ronja, dcera loupežníka, patří v dětském programu mezi vrcholy festivalu.

Dominik Melichar

GLOSA VČEREJŠÍHO DNE

Včera se ze mě stal meteorolog. Nebo spíš rosnička. Nadšeně jsem celé dopoledne sledovala radar a blížící se mrak bouře a deště. Čekala jsem na odpolední inscenace a na dešť, který by konečně udělal pobyt v Divadelním stanu snesitelnějším. Déšť nepřicházel, tak přiznávám tedy, že jsem se na základě meteorologických podmínek poprvé pragmaticky rozhodla, že od čtyř jdu do klimatizované Besedy namísto Šapitó Divadla Drak. Vyměnila jsem milované loutky a DAMÚZU za Činoherák z Ústí a jejich Pábitele. A tím jsem se po dlouhé době, možná po několikaleté pauze, dojala k slzám u činohry. To už je pro mě téměř nevídaný jev. Poklona ze přenesení hrabalovské poezie na jeviště bez patosu a přílišného sentimentu.

A já už jdu vyhlížet další dešť, abychom si na něj mohli zase všichni stěžovat, až ho bude příliš. A litovat, že jsme si nevzali na festival deštníky, pláštěnky a teplé oblečení. A pak letními pantoflemi rozčvachtávali bahno proteklé pivem v Žižkových sadech.

Zůstaňte pábiteli!

Alexandra Ratajová

Přijďte si pohrát k Draku! Před divadlem se můžete vyřadit na originálních hračkách Martina Holuba, řečeného řezbáře Matěje.

16.00 Studio Beseda

NEJSEM ŽÁDNÝ NENAPRAVITELNÝ KRIMINÁLNÍK, ALE...

Ondřej Štefaňák, režisér a umělecký šéf pražského Divadla X10, představuje inscenaci Otcovrah s podtitulem: Young adult. Radikální.

Jak jsi hru Arnolta Bronnena objevil? Není to úplně nejznámější text.

Hru Otcovrah po mně doslova hodil režisér Robert Borgmann, když jsem byl u něj na asistentuře v Berliner Ensemble. Věřil, že mě to bude zajímat. A měl pravdu. Celou hru lemují jednoduchá rámcová situace. Walter Fessel se chce přihlásit na zemědělskou školu, zbývají mu poslední dny k odevzdání přihlášky, jenže jeho konzervativní otec ho nechce z domu pustit. Jedná se o poměrně archetypální příběh, který se odehraje v jednotném časovém sledu několika hodin. Sledujeme zde přeměnu mladíka, kterého trápí environmentální žal, do zrůdného monstra bez hranic.

V anotaci uvádíte, že jde o narcistní alegorii s prvky absurdní grotesky?

Když se dívám na fotky z inscenace, mám pocit, že tomuto označení přesně rozumím už jen z nich. Ale přiblížil bys trochu konkrétněji, co si pod tím máme představit?

Inszenace Otcovrah neskrývá žádné tajemství. Na začátku víme, co se v závěru stane. Sledujeme tedy cestu, již musí Walter urazit, aby se z něj otcovrah stal. Upravili jsme text společně s dramaturgyní Barborou Hančilovou tak, aby působil kompaktněji. Aby v něm rezonovala současná témata, posunuli jsme některé obsahy ad absurdum. Otcovrah se odehrává během několika hodin jedné jarní neděle. Počasí, ke kterému se Walter vztahuje, se ovšem chová divně. Střídají se bouřky se sněhovými vánicemi a silným sluncem. Právě svým působením v přírodě v roli zemědělce chce Walter napravit světovou křivdu, kterou pociťuje. Jeho legitimně nevyzrálé myšlení však v kontextu hry působí absurdně a potřeba změnit svět k lepšímu se Waltrovi stává nemesis personifikovanou v osobě vlastního otce. Celá inscenace se navíc odehrává na pozadí blíže nespecifikované války, do níž odešel bo-

jovat nejstarší ze synů Karl, což poznamenalo celou rodinu, nejvíce pak Waltrovu matku. Ta drží Waltera doma za každou cenu, až se její počínání také dostane do extrému. Z mateřské lásky se stane láska milenecká. Formálně se toto šílenství hlavní postavy dospívajícího Waltera projevuje změnou stylů. Mickey Mouse, Brontosauří Na kameni kámen nebo nedělní white trash večeře. Obecné téma, k němuž jsme se chtěli přiblížit, je ovšem smysl rodiny vůbec. Je rodina spíše azyl nebo vězení?

Jedna rodina zavřená v jednom prostoru. Situačně jsou takové hry divadelně výhodné, jelikož nevyhnutelně vzniká napětí ve vztazích a musí dojít ke střetu. Co tebe na téhle situaci baví?

Baví mě uzavřenost situace, která trvá několik hodin. Jedná se o reálnou dobu, během níž se z Waltera stane Otcovrah. V inscenaci nepracujeme s žádnými časovými posuny a umělými stříhy, všechno se musí nějakým způsobem uskutečnit krok po kroku. Zároveň však takto uzavřená situace nabízí mnohá řešení, dá se z ní utéct. Právě její jednoduchost umožňuje zaměřit se na jeden konkrétní motiv a svým způsobem zapomenout na všechno ostatní. Zajímavé je, že zkoušení bylo přerušeno v březnu 2020 pandemií, kdy se ocitlo mnoho rodin uvězněných ve svých bytech. Když jsme hru chtěli uvést, s ničím takovým jsme samozřejmě nepočítali, ale myslím si, že dnes se tam toto téma přirozeným během věcí dostalo.

Inspiroval ses v něčem i svými rodinnými vztahy?

Můj vedoucí ročníku činoherní režie na DAMU režisér Jan Nebeský vždycky říkal, abychom si nevybírali texty, které v nás nic nevyvolávají. Máme se vyjadřovat k věcem, ke kterým máme co říct, které v nás něco provokují. U Otcovraha je to stejné. Nejsem žádný (ne)napravený kriminálník, ale moje rodinné vztahy se až na výjimky velmi vymykají standardu. Jsem za to svým způsobem vděčný, protože právě tyto zkušenosti mi pomáhají lépe tvořit.

Alexandra Ratajová

17.00 Plenér před Divadlem Drak

18.00, Malé náměstí

MINIMALISTA

portrét Rudy Hancvencla

„Mají tam Plzeň a řezanej Rohozec / však Plzeň je drahá a já jsem lakomec / tak si dám radši ten Rohozec / po druhým je ze mě čtyřnožec“ zpívá svérázný folkový zpěvák Ruda Hancvencl z Jablonce nad Nisou, který to dotáhl až do finále Porty 2017. Úryvek v koncentrované podobě představuje Rudovu písňovou tvorbu v celku – chytlavé, vtipné a piva a jabloneckých reálií plné texty v doprovodu technicky nenáročné kytary. Za sebou má i angažmá v několika rockových formacích, aby nakonec zakotvil jako pozoruhodný písničkář. Na kytaru se doprovází i ve své druhé umělecké dráze, v loutkařině. Už od roku 1993 je členem legendárního jabloneckého spolku Vozichet, který měl v dobách největší slávy až třicet členů. Nyní jej tvoří prakticky pouze manželé Hancvenclovi; Ruda se svou manželkou Ivanou, autorkou loutek a výtvarné podoby inscenací. Na jevišti však zůstává Ruda už zcela sám. Ovládá loutky, doprovází se písničkami na kytaru, vypráví příběhy...

Ani v divadelní tvorbě se nenechává Ruda příliš strhnout aktuálními trendy. Stěžejní je pro něj, stejně jako v jeho písničkářské tvorbě, výtvarný minimalismus a nevšední humor často opíraný o originální zpracování tradičních pohádek či lidových motivů. Jeho potměšilým spárům však neunikly ani hollywoodské „Hvězdné dálky, aneb Galaktická roztržka, čili kterak Impérium úder nevrátilo“, nebo opera „Karmen“ (obě uvedl v letech 2014 a 2015 na festivalu Turnovský drahokam, kde sklidily ocenění za inscenaci, resp. hudební inscenaci, v případě Hvězdných dálek také ocenění za text inscenace a obě získaly nominaci na Loutkářskou Chrudim). Obě autorovy polohy, písničkářská a divadelní, se volně prostupují; pokud stojí před lidmi jen s kytarou a zpívá o tom, že když sbíral houby, „pak jsme se stavili na Nový louce a dali jsme si v kiosku / pivo a pivo a pivo a pivo a kouřili papirosku“, doprovází to expresivním, až divadelním projevem. Pokud stojí před dětmi s loutkami, hraje podobně expresivně na kytaru. Jen je tam méně piva.

Dominik Melichar

DIVÁKU, PŘIJĎ SI NAJÍT SVOU ROLI!

I am normal je název série uměleckých projektů na pomezí výtvarné instalace, performance a happeningu brněnského divadla BuranTeatr. Jedním z nich je celovečerní pohybová instalace s názvem I am normal: example no. 3, kterou můžete dnes večer vidět/prožít na Malém náměstí.

Jádro uměleckého kolektivu Lidi, který vznikl při BuranTeatru v roce 2019, tvoří čtyři členové. Ti na projektech pravidelně spolupracují s dalšími umělci, zejména hudebníky a light designéry. Pod vedením režiséra a uměleckého šéfa BuranTeatru Juraje Augustína vytvořili několik, jak sami říkají „Examples“, tedy projektů postavených na osobních výpovědích. V případě té s pořadovým číslem tři můžete na Regionech narazit na tanečnici Patricii Pažickou a performeru Petra Holíka.

Klasický divadelní prostor tvůrci považují za limitující – vyvolává podle nich očekávání tradičního divadelního vztahu divák–účinkující. Proto Example no. 3 hraničí s výtvarnou instalací nebo happeningem. Performance, která má svou domovskou scénu v Pražákově paláci Moravské galerie v Brně, slibuje proměnit královéhradecké Malé náměstí v prostor, ve kterém si sami můžete jako diváci určit svou pozici a roli.

Karel Kratochvíl

17.00 Letní kino Širák

POTŘEBUJEME SE POBAVIT!

Ethan Law je americký akrobat a stálý spolupracovník Cirk La Putyka. Dalším jeho projektem je Kabaret Dynamit, který je dnes v podvečer na programu Regionů v prostorách letního kina Širák

Loni Cirk La Putyka přivezla inscenaci Kaleidoscope, která byla nazkoušena za přísných protipandemických opatření – online. Jaké bylo zkoušení Kabaretu Dynamit?

Bylo to volnější, takže bylo skvělé se vidět naživo. Ale zároveň hodně lidí už mělo spousta práce. I tak jsme si to moc užili. Byla legrace.

Pod titulem inscenace si lze představit leccos. Můžete prozradit víc, co očekávat?

Chtěl jsem vytvořit něco klasického kabaretního formátu, inscenace procestuje spousta menších českých měst. Je to zábavný, uvolněný kousek. Což je přesně to, co teď podle mě všichni potřebujeme. Pobavit se, rozradostnit, rozesmát. Inscenace vychází z humoru, absurdity, řídí se heslem „Nic není nemožné“. Najdou se momenty, kdy diváci uvidí něco nebezpečného, něco hezkého, něco vtipného, něco k zamyšlení.

Režírujete inscenaci, v níž sám hrajete. Jaká je to pro vás zkušenost?

Je obtížné hrát v inscenaci, kterou režírujete. V Kabaretu Dynamit mám alternaci. Takže i v Hradci Králové bude hrát má náhrada, protože je to teprve druhé uvedení, tak to chci sledovat zvenčí. A taky se teprve pořádně naučit roli. Je to vtipné, protože moje alternace je fenomenální tanečník.

Při choreografiích vytváří perfektní kreace, jenže já nepocházím z tanečního prostředí, takže si teď asi budeme muset prohodit role, aby to on vysvětlil mně.

Cirk La Putyka byl během koronavirové krize velmi aktivní. Proč je to pro vás důležité udržovat kontakt s diváky?

Je to velmi důležité. Zůstat v kontaktu s uměním a kulturou, lidé to potřebují. Pracovat na projektech během pandemie bylo úžasné. Skutečně jsem ten kontakt cítil. Dokonce více než před samotnou pandemií. Dříve za běžného provozu jsem si začínal připadat trochu odizovaný, můj vztah k tomu, co dělám, se začínal trochu ztrácet. Vidět se teď znovu s živými diváky má nesekutečnou energii,

je vidět, že lidé byli natěšení. Je to pro nás velký požitek i čest. Takže „agitovat“ za kulturu bylo očividně dost přínosné. I já sám jsem se na tom mnoho naučil. Navíc spousta lidí se takto o divadle a novém cirkusu dozvěděla. Ministr kultury přišel vůbec poprvé na novocirkusové představení do Azylu asi před deseti dny a máme i mezinárodní

dopad. Já hodně pracuji v různých zemích a v zahraničí všichni vědí, kdo je Cirk La Putyka, slyšeli o našich projektech a těší se, že s námi třeba budou spolupracovat.

Nový cirkus je žánr, který se rychle vyvíjí. Co pro vás znamená?

To jste otevřela velkou otázku. Mám trochu akademickou odpověď. V devadesátých letech, když začínaly projekty jako Cirque du Soleil, které se odvracely od tradičního cirkusu, říkaly si Cirque nouveau, v pozdních devadesátkách se rozjel tzv. současný cirkus. Já upřednostňuji termín nový cirkus, protože si myslím, že současný cirkus jsme už překonali. Současný cirkus vycházel hodně z tance a divadla, ale když já nyní režíruru cirkusovou inscenaci, tak nepotřebuju tanečníky nebo herce. Pracuji s cirkusovými artisty. Jde mi o to, jak rozvíjet samostatný jazyk nového cirkusu v něco komplexního.

A další velká otázka: Jaké máte plány na léto? Předpokládám, že se asi moc nezastavíte.

Samozřejmě budu pracovat na Kabaretu Dynamit, další spoluprací s La Putykou je nedávno odpremiérována inscenace Runners a pak bych měl režírovat nějaké projekty pro Film Naživo. A také přijedou mí rodiče ze Spojených států, které jsem více než rok a půl neviděl. Je to šílené, z USA jsem odešel před více než deseti lety, ale vždy jsem měl čas se s nimi pravidelně vídat. Takže i pro ně si budu muset najít nějaký čas. Je to náročné to vybalancovat.

Veronika Švecová

19.00 Klicperovo divadlo

NESTOJÍM O MANŽELSTVÍ S MARYLIN MONROE!

Rozhovor s Martinem Františkem, režisérem inscenace Sylva v libereckém Divadle F. X. Šaldy, jinak také uměleckým šéfem pražského Švandova divadla. Trocha poezie, humoru i meditačního zadumání do hektické pěny festivalových dní. Neváhejte začít se!

Za svoji uměleckou kariéru jsi nasbíral již řadu zkušeností s uměleckým vedením nejrůznějších divadelních souborů. Jak vnímáš rozdíly mezi vedením jednosouborového činoherního tělesa a třísouborového molochu s několika sály?

Myslím, že vedení činohry ve vícesouborovém divadle vyžaduje více buldočí povahu, ambici a manažerskou kreativitu. Těch věcí bude víc, ale všechny jsou službou. Mnohdy neblýskanou i ambiciózní. U jednosouborových těles, jako jsou Bezruči a Švandovo divadlo, můžeš většinu této energie napřáhnout k dialogu a tvorbě. Já bych vlastně nechtěl manželství s Marilyn Monroe. A takovou přesně ženou může velká činohra být.

Jak jsi spokojen v aktuálním kokpitu u uměleckého kormidla pražského Švandova divadla?

Ano. V tuto chvíli máme většinu plánu před sebou, ale z práce a lidí ve Švandově divadle, do této chvíle mám radost.

Jak se Valach od Valmezu sžíval s Matkou měst?

Praha. Je nás tam z venkova mnoho. A rozumíme si. Praha má tajemství – Tleskačovy skrýše, barokní napětí. Divím se a hledám.

Jak přistupuješ k pedagogické činnosti na DAMU, potažmo své pozici v all stars teamu Ulrichová, Rázlová, Nebeský a Ty?

Honza Nebeský mi nabídku učení dával se slovy – přijdeš na jiné myšlenky. A to přicházím. Zvláště v tomto týmu. Učím se učit – učím se nahlížet do křehkých struktur rodící se hercovy duše. A stále přicházím na jiné myšlenky.

Do literárního mikrokosmu Karoliny Světlé se v poslední době vracíš již po druhé. Čím Tě fascinuje a jaké je jeho poselství do dnešních dní?

Silný příběh, nejednoduché postavy, krásný a též nejednoduchý jazyk. Je to loď, která pluje, a ty dlouho nevíš, kam a proč. Někam tě přiveze a ty tam žiješ. Dokud vydržíš.

Jak se liší práce hostujícího režiséra na tzv. oblasti a v metropoli?

Nijak.

Jak se Ti pracovalo s výraznými mladými tahounkami česko-slovenské varianty Thespisovy káry Barborou Bezákovou a Karolinou Baranovou?

Nejen s nimi. Rozumím si s lidmi ze severu. Mám rád, když u herce naleznu příběh, který problikává postavou. A liberečtí jsou na světla soubor dosti bohatý.

Hodláš v budoucnosti obnovit spolupráci s karolinskými ochotníky?

Rád bych. Uvidím je za tři týdny. Prakticky je to ale problém. Už nežiju v Ostravě, odkud se dá od piva s básníky odjet zkoušet do hor. Všechno je malinko jinak.

Co Ti jako tvůrci a uměleckému lodivodu dala a naopak vzala pandemická situace?

Co mi vzala, neřeknu. Dala mi potřebu změny. Proměny. Duchovní cesty.

A jaká je Tvá nejbližší budoucnost coby režiséra, dramatika, básníka a otce?

Pořadí je otec, dramatik, režisér a básníkem se nevnímám. Básníků je málo. Myslím ty opravdu silné jako Odysseus.

Za odpovědi děkuje Petr KlariN Klár

Sylva je jevištní podobou Vesnického románu Karoliny Světlé. Romantický příběh hluboké lásky statečné Sylvy a ušlechtilého Antoše, svázaného v nešťastném pragmatickém manželství, se odehrává na jižním úbočí Ještědu. Krajina se v románu stává takřka jednající postavou a propojuje citové bouře lidí, srostlých s drsnými horami. A stejně jako je příroda svobodná, hledají individuální svobodu i štěstí i Antoš a Sylva, a to navzdory egoismu a předsudků druhých.

11.00 a 16.00 Studio Divadla Drak

KOMENSKÝ PRIŠIEL MEDZI NÁS AŽ NESKÔR

V rozhovore s umeleckou šéfkou Naivného divadla a režisérkou Michaelou Homolovou sa dozviete o inšpiračných zdrojoch inscenácie *Kabinet zázraků neboli OrbisPictus*, ako prebiehal proces tvorby, či o tom, ktorý zo živlov je pre ňu najpríťažlivejší.

Kde sa vzal prvotný impulz k vytvoreniu inscenácie *Kabinet zázraků neboli OrbisPictus*?

Podnet prišiel od dramaturga Vítku Peřinu. Bavili sme sa o tom, že by sme radi vytvorili inscenáciu pre najmenšie deti, kde by sa im divadelným jazykom predstavil náš svet – javy, veci, bytosti. Objavovať všetko, čo nás obklopuje, či už prirodzene alebo stvorené človekom. Ďalším dôležitým impulzom bol nápad scénografa Honzu Bažanta inšpirovať sa starými kočovnými bábkami a ich panorám postavených na princípe *Thatrum mundi*. Ukazovali rôzne svetové objekty, udalosti či prírodné zaujímavosti pomocou iluzívnych výjavov, ktoré sa obvykle predvádzali po predstavení marionetovej hry. Odtiaľ bol už len krôčik k prebádaniu sveta všetkých starých bábkarských trikov a kúziel a tiež k skúmaniu objektov, ktoré kedysi tvorili základ zbierok kabinetov kuriozít. Všetky zdroje majú spoločnú túžbu po poznaní a prebádaní nášho sveta, ktorú, myslím, má v sebe prirodzene každý človek a najmä dieťa.

Inšpirovali ste sa učebnicou Jána Amosa Komenského. Čo vás na nej zaujalo?

Komenský prišiel medzi nás až neskôr. Spočiatku sme sa snažili predovšetkým o výtvarné a obrazové naplnenie jednotlivých častí inscenácie. Vedeli sme, že až budeme mať hotové obrazy, pridáme k nim i nejaký text, ktorý jednotlivé „kapitoly“ uvedie, okomentuje či doplní. Chceli sme sa vyjadrovať výstižne a jednoducho. Zároveň sme niekde podvedome tušili, že jazyk nemôže byť úplne obyčajný, ale mal by znieť trochu archaicky, aby to ladilo s vizuálnou stránkou inscenácie, ktorá odkazuje k minulým dobám. V pláne bolo, že Vítek texty napíše na mieru jednotlivým obrazom. A niekde v procese tvorby Honza vyslovil: „Ignisardet, urit,

cremat,“ čo je veta o ohni z *OrbisPictus*. A bolo rozhodnuté, nebolo treba nič písať, náš text existoval už vyše tristo rokov. Samozrejme, že došlo k nejakým úpravám a Vítek aj niečo dopísal, ale základ tu bol a bol absolútne výstižný.

Hlavnou témou inscenácie je objavovanie, resp. poznanie sveta prostredníctvom rôznych predmetov. Čo vás počas procesu tvorby prekvapilo?

Inszenácia vznikala počas prvej vlny pandémie koronavírusu, v čase, kedy sme náhle zo dňa na deň nemohli hrať pre verejnosť, mohli sme „iba“ skúšať. Ale práve táto situácia spôsobila, že proces tvorby bol oveľa intenzívnejší a koncentrovanejší než obvykle. Ukázalo sa, že veci, ktoré by sa inokedy zdali ako nemožné, pretože na to jednoducho nie je čas (a niekedy ani energia), tak zrazu možné sú.

V inscenácii odkazujete na prírodné živly – vodu, vzduch a oheň. V čom sú pre vás príťažlivé?

Nepovedala by som, že sú pre mňa príťažlivé. Skôr ich vnímam ako absolútny základ všetkého. A keď chcete rozprávať o planéte Zem, musíte začať živlami. Aspoň ja si to myslím. A keby som si mala vybrať, ktorý zo živlov je pre mňa najpríťažlivejší, tak je to jednoznačne voda. A hlavne voda v pohybe – či už je to more, rieka, vodopád či potok, alebo dobrá teplá sprcha.

PORTRÉT NOVEJ RIADITEĽKY NAIVNÉHO DIVADLA

Od januára 2021 sa novou riaditeľkou Naivného divadla v Liberci stala ekonómka Kateřina Pavlů. Je dlhoročnou pracovníčkou tohto divadla. Tridsať

rokov pôsobila na pozícii ekonomickej námestníčky a štatutárnej zástupkyne riaditeľa Stanislava Doubravu. Ako jediná kandidovala v tandeme, a to s umeleckou riaditeľkou Naivného divadla, Michaelou Homolovou. Okrem toho zaujala Pavlů aj koncepciou tohto divadla. Chce nadviazať na jeho umeleckú úroveň a udržať prestížne renomé ako doma, tak aj v zahraničí. Liberecké divadlo má vo svojej 71-ročnej histórii štyroch riaditeľov. Kateřina Pavlů sa stala prvou ženou, ktorej sa podarilo získať túto funkciu.

NOVINKY NAIVNÉHO DIVADLA V LIBERCI

V piatok, 4. 6. 2021, sa uskutočnila premiéra marionetovej inscenácie *Lišák Renard*. Súbor Naivného divadla ju pripravoval počas lockdownu. Autor rozprávky, Boris Jedinák, sa prostredníctvom hlavnej postavy zamýšľa nad tým, kam môže lišáka doviest' lúpežnícka vášeň, či existujú situácie, v ktorých môže podvádzať, a či sa v dôsledku všetkého, čo zažije, zmení. Jedinák sa pri písaní bábkovej dobrodružnej komédie inšpiroval legendami. Režisérkom inscenácie je Martin Tichý.

V priestoroch baru a bývalej fajčiarnie Naivného divadla môžete navštíviť výstavu bábok Petra Kavana. Sochár, rezbár a bábkoherc je známy tvorbou skulptúr zo žuly a kolekciami drevených bábok z rozprávok, mytológie či histórie.

26. 6. 2021 si budete môcť vypočuť na Českom rozhlase Dvojka rozhlasovú adaptáciu *Budulínka*. Pripomeňme si, že autor textu, Vít Peřina, získal Cenu Divadelných novín za umelecký počín sezóny 2011/2012 v kategórii Alternatívne divadlo. Divadelná inscenácia získala veľa ocenení na festivaloch, spomeňme Cenu za hru, Cenu za bábkohercké a hudobné výkony, Cenu za výpravu (Festival Mateřinka 2013), Cenu za najlepšiu inscenáciu pre deti (Festival Bielsko-Biala 2014) a pod.

Do 5. 9. 2021 si v priestoroch Malej výstavnej siene v Liberci môžete pozrieť výstavu venovanú inscenácii *Ššš. Húú. Haf... NDL!* Súčasťou expozície sú nielen vláčiky s vyrezávanými bábkami rôznych psích plemien, ale tiež fotografie a výtvarné plagáty z iných inscenácií Naivného divadla.

Mirka Košťálová

ÚTERÝ 22/6/2021

10.00	Hlavní scéna Divadla Drak	PUTOVÁNÍ DOBRÉHO HANSE BÖHMA EVROPOU THE TRAVELS OF GOOD HANS BOHM THROUGH EUROPE	65 min Divadlo ALFA Plzeň
11.00	Studio Divadla Drak	KABINET ZÁZRAKŮ NEBOLI ORBIS PICTUS CABINET OF MIRACLES, OR ORBIS PICTUS	45 min Naivní divadlo Liberec Liberec
14.00	Čtyřka	TEMNÁ KAVÁRNA DARK CAFE	420 min Tyfloservis celá ČR
14.30	Stan před Divadlem Drak	NEDOPEČENÝ KOLÁČEK THE HALF-BAKED CAKE	45 min Loutky bez hranic Praha
15.00	Hlavní scéna Divadla Drak	KLEŠICE, DOMŮ Z VELKÉ VÁLKY KLEŠICE, HOME FROM THE GREAT WAR	110 min Divadlo Na tahu & Nejhodnější medvídci Praha
15.00	Divadelní stan	CIRKUSARIUM CIRCUSARIUM	45 min Divadlo Toymachine celá ČR
15.00	Žižkovy sady	AKTIVITY PRO DĚTI A RODIČE ACTIVITIES FOR CHILDREN AND PARENTS	210 min Salinger Hradec Králové
15.30	Letní scéna	SŮL NAD ZLATO SALT OVER GOLD	40 min Bílkovo kratochvilné divadlo Hradec Králové
16.00	Studio Beseda	OTCOVRAH PARRICIDE	120 min Divadlo X10 Praha
16.00	Studio Divadla Drak	KABINET ZÁZRAKŮ NEBOLI ORBIS PICTUS CABINET OF MIRACLES, OR ORBIS PICTUS	45 min Naivní divadlo Liberec Liberec
16.00	Městská hudební síň – Rytířský sál	PĚT KNIH FIVE BOOKS	30 min Ian Mikyska, Vendula Tomšů Praha
16.00	Žižkovy sady	MAPS LETTERS PROJECT MAPS LETTERS PROJECT	240 min Neitah Janzing Berlin (DE)
16.00	v ulicích	ZÁŽITEK VE VIRTUÁLNÍ REALITĚ EXPERIENCE IN VIRTUAL REALITY	180 min Holodeck Hradec Králové
17.00	Plenér před Divadlem Drak	V JEDNOM LESE, V JEDNOM DOMKU & MALÝ, HUBENÝ A JEDNOOKÝ IN A CERTAIN FOREST, IN A CERTAIN HOUSE & SMALL, THIN AND ONE-EYED	30 + 30 min Vozichet - Ruda Hancvencel Jablonec nad Nisou
17.00	Letní kino Širák	KABARET DYNAMIT CABARET DYNAMITE	60 min Cirk La Putyka Praha
17.00	Žižkovy sady	PROSTOR PRO RODIČE SPACE FOR PARENTS	120 min PROSTOR PRO Hradec Králové
17.30	Městská hudební síň – Rytířský sál	PĚT KNIH FIVE BOOKS	30 min Ian Mikyska, Vendula Tomšů Praha
18.00	Malé náměstí	I AM NORMAL: EXAMPLE NO. 3 I AM NORMAL: EXAMPLE NO. 3	50 min BuranTeatr Brno
18.30	Šapitó Divadla Drak	RAUT RECEPTION	60 min Geisslers Hofcomoedianten Praha/Kuks
18.30	Atrium Radnice	OŠKLIVÉ PÍSŇE O HEZKÉM SVĚTĚ AN UGLY SONG ABOUT A BEAUTIFUL WORLD	60 min Inženýr Vladimír Praha
19.00	Hlavní scéna Klicperova divadla	SYLVA SYLVA	140 min Divadlo F. X. Šaldy Liberec Liberec
19.30	Nové Adalbertinum – dvorana	DO ZDI TO THE WALL	60 min Divadlo Exil Pardubice
20.00	Divadelní stan	A LIDÉ ŽIJÍ. ABDUL AND THE PEOPLE LIVE. ABDUL	75 min Teď nádech a leť Praha
20.30	Žižka stan	VÝSTUP NA HORU MĚRU THE ASCENT OF MOUNT MERU	25 min Divadelní skupina Michala Rejžo Pavlíka Praha
21.00	Městská hudební síň	STAND'ARTNÍ KABARET STANDARD CABARET	45 min VOSTO5 Praha
21.00	Jižní terasy	ŠKOLNÍ VÝLET SCHOOL TRIP	30 min Václav Bartoš Hradec Králové
21.45	Letní scéna	NESSIE NESSIE	90 min koncert
22.00	Hudební stan	SIRSCH SIRSCH	45 min koncert
22.00	Letní kino Širák	ZRNÍ: HRDINA ZRNÍ: HERO	60 min živé hry
22.15	Atrium Radnice	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ A MIDSUMMER NIGHT'S DREAM	35 min Distheatranz Praha
23.00	Hudební stan	LOS KRATOCHVÍLOS LOS KRATOCHVÍLOS	60 min DJ set

Partneři

Pořadatelé

